

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 360 Lei.

Ţechil abonați au de plătit încă 70
Lei pe anul acesta.

Abonamentele se plătesc nu-
al înalate!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Mălor

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAȘ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 68.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lărgimea a
doi milimetri, Lei 12. Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

Porunca vremii

Bădicul Ionuț Gligor, dela Grioara, este un om cuminte și chibzuit. Și-a rânduit, în totdeauna, bine lucrurile și de aceea nu i-a mers rău în viață. Din cele câteva iugăre de pământ, muncite cu trudă și chibzuită, și-a ținut rândul casei, ba a mai purtat și un fecior la școală, azi profesor, pe undeva la oraș. Nu s'a plăns niciodată că i-ar fi prea greu. A muncit singur și Dumnezeu i-a ajutat de a ajuns întotdeauna cu bine la capăt. Nu se plânge nici azi, când oamzii s'au obișnuit să se vâlcărească atâta, și pe dreptul și pe nedreptul. Imi scrie măhnit de unele lucruri, cari se petrec în sat și cari, după a sa socotință de om chibzuit și liniștit, n'ar trebui să se petreacă, mai ales în vremea de azi.

— ... Apoi, să-i vezi, domnișorule, că și oamenii, pare că s'au făcut mai răi. Nu mai sunt așa cum îi știi și cum i-am apucat eu. Sunt mai cărtitori, mai pizmași unul pe altul, mai lacomi și mai depărtați de Dumnezeu. Duminecile, mai bucurosi stau pe la porți, decât să caute casa Domnului.

Nu se mai mulțumesc cu nimica. Strigă mereu împotriva stăpânirii, împotriva domnilor, ba chiar și împotriva lui Dumnezeu. Nu vorbesc de cei cari au fost pe front ori trebuie să meargă. Aceștia își văd liniștiți de treburile lor și mulțumesc lui Dumnezeu că au scăpat cu bine din iadul de acolo. Mai răi sunt aceia cari au stat mai mult pe acasă. Pe ei nu i mai poate mulțumi nimeni. Ar vrea să le meargă mult mai bine decât le mergea înainte. Strigă mai ales împotriva

domnilor dela oraș, cari ar fi vinovați de toate greutățile, prin care trecem azi. Să-l vezi, numai, pe Toaderu lui Filon! Cătană n'a fost decât până la Dumbrăveni, ca ordonanță, vreo 2-3 luni, în iarnă, dar el strigă mai tare decât toți, că i-se face nedreptate. Ar mânca din carne de domn nu alta.

Zadarnic le spui unora ca acestora, că fac rău, vorbind așa. Zadarnic încearcă și părintele să-i mai domolească. N'are încotro și Sfinția Sa și trebuie să tacă.

Mă doare inima, domnișorule, când văd atâta rătăcire și mă mir că de unde poate izvorî atâta vrăjmășie. Eu știu că și domnișii cei mai mulți o duc greu, mai greu, poate, decât noi plugarii. Gheorghe al meu îi profesor de zece ani și tot eu trebuie să-l mai ajut, din sărăcia mea, cu 2-3 saci de grâu, cu un porc gras, căci altfel n'ar putea-o răzbi azi, în scumpetea mare dela oraș. Ii grea și amară pâinea noastră, a plugarilor, dar știu, că nici a domnilor, a funcționarilor cari trăiesc din leafă, nu-i mai bună. Nu suntem de vină nici unii, nici alții, dacă vremile sunt grele. Trebuie să ne vedem, fiecare, de lucrul nostru, să nu mai cărtim unii împotriva altora.

— Bădicule Ionuț, adevărat ai grăit. Ceeace spui dumneata se petrece și la noi în sat și aiurea. Nu sunt nici domnișii vinovați de stările grele de acum și nu sunt vinovați nici plugarii. Bieții funcționari o duc și ei destul de greu și trăiesc de azi pe mâne din o amărâță de leafă, care nu mai bine le ajunge să flă-

mânzească și să nu moară de foame.

O duc greu și unii plugari, dar pentru aceasta nu trebuie să ne sculăm unii pe alții. Nu trebuie să cărtim atâta.

Vremile pe cari le trăim nu sunt potrivite pentru aceasta. Am străbătut greutăți mari și mai avem de străbătut și altele. Dar nu le vom mai putea străbate, dacă nu vom fi uniți. Porunca ceasului de față este unirea și înțelegerea.

Părinții noștri au trecut peste ceasuri n'ai amare decât noi. Au avut de înfruntat vijore și furtuni mari, dar n'au fost risipiți, căci nu le-a lipsit unirea și înțelegerea. Chiagul vieții lor era credința în Dumnezeu, munca și dragostea. Erau strânși uniți în jurul bisericii, a conducătorilor-cărturari ieșiți din mijlocul lor și așa au ieșit biruitori, din cele mai grele încercări.

Numai așa vom birui și noi. Trăim chinuți de gândul și dorul dreptății. Așteptăm ca neamului să i-se facă dreptate. Știm că această dreptate va veni, dar nu știm când. Ziua dreptății poate să fie mai apropiată sau mai depărtată. La ea însă nu vom putea ajunge, vrăjmășindu-ne și urându-ne.

Va mai trebui să trecem, poate, ceasuri amare și e desnădejde, să încercăm durerea, până'n adânc. Risipiți însă și împărțiți în tabere, la sate și orașe; vrăjmași între ei cei dela sate cu cei dela orașe, ne vom prăbuși. Biruința nu se câștigă decât prin unire și înțelegere națională, dragoste între fiii aceluiași neam. Aceasta este porunca vremii, pe care o trăim: dragostea și unirea; munca și înțelegerea între cei de un neam, oricum ar fi ei, domni sau țărani.

Dania Mariei Todericiu

Suflete bune și curate, gata să jertfească pentru dragostea lui Dumnezeu, se găsec și azi. Infloresc, ce e drept, mai multe la sate, unde nu le-a ajuns duhul pustiitor al necredinței și nu le-a vrăjit chemarea înșelătoare și amăgitoare a acestei lumi. Apar mai mult ca niște flori rari și minunate, în grădina mare a lui Dumnezeu, hotărîte dela început să slujească Cerului și nu Mamonei. În vremurile acestea, când lumea se lasă stăpânită de lucirea pofticioasă a banului, faptele lor de jertfire și dragoste te uimesc. Aflăm astfel că în comuna Cricău, credincioasa Maria Todericiu, măritată Munteanu, a făcut bisericii o danie în valoare de un milion de lei.

Cercată din greu, pe patul de boală, a hotărît să lase bisericii din satul ei o casă parohială; 2 jugăre de pământ arător și o vie. În tinerețe a mai dăruit încă o sumă frumoasă de 2800 coroane, pentru zidirea bisericii.

Le-a făcut toate aceste danii, cu gândul, ca Dumnezeu să-i dea ușurare sufletului. Din venitul lor să se slujească în fiecare an câte 10 liturghii pentru iertarea păcatelor ei dela Dumnezeu, iar la Sântă Maria Mare să se slujească un parastas și să se facă o pomană creștinească, după datina bună moștenită din străbuni.

Nu s'a gândit să ceară alte răsplăți și cinstiri de ctitor, pentru dania frumoasă pe care o a făcut, ci s'a mulțumit, ca plata ei să fie dincolo, în lumea aleșilor lui Dumnezeu.

Pentru vremea, când nu va mai fi între cei vii, la altarul bisericii, zidită în parte și din truda și din darul ei, preotul și cantorul satului vor sluji sântă liturghie și se vor ruga pentru odihna sufletului aceleia, care a fost atât de darnică față de casa lui Dumnezeu. Iar la Sântă-

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Religia adevărată, este una singură

Am văzut cu alt prilej că religia este silința omului de a cunoaște pe Dumnezeu, silința omului de a-și cunoaște datorințele lui față de Dumnezeu și silința caldă și stăruitoare a omului de a-și împlini aceste datorințe, adică poruncile. Așa dar trei sunt temelile religiei și anume: 1) Cunoașterea lui Dumnezeu; 2) Cunoașterea datorințelor omului față de Dumnezeu dela care atârnăm și 3) Împlinirea acestor datorințe, ca drept mulțumită și recunoștință înaintea Lui.

Dumnezeu însă este numai într-o singură formă. Lucru pe care ni l-a spus chiar El în Sf. Scriptură. Deci și cunoașterea Lui nu într-o mie ci numai într-o singură formă trebuie să fie, dela

Maria Mare, dia pârğa roadelor de pe hotar se va aduce la altar un parastas și, printre prunii bătrâni ai țintirimului, se va rândui pomană pentru bătrânii și săracii satului. Ea nu va mai fi să se bucure atunci de aceste creștinești rânduieli. Oasele-i trudite se vor odihni în țărâna binecuvântată a pământului, iar sufletul se va bucura de aleasă cinstire și pomnire în ceata dreptilor lui Dumnezeu.

cele mai mici adevăruri, până la cele mai mari. Așa bunăoară, că este un singur Dumnezeu, că Dumnezeu este în trei persoane, cari sunt: Tatăl, care a făcut lumea, Fiul, care a răscumpărat lumea și Spiritul Sfânt, care sfințește lumea și așa mai departe.

În rândul al doilea oamenii toți tot numai într-o singură formă atârnă dela Dumnezeu. De unde și datorințele oamenilor sunt la fel pentru toți, fără deosebire. Astfel nu se poate ca unii să aibă un fel de datorințe și alții alte datorințe.

În rândul al treilea apoi, dacă datorințele tuturor sunt pe o formă, apoi tot numai pe o formă trebuie să fie și împlinirea lor din partea tuturor, întocmai precum toți soldații împlinesc pe o formă ordinul comandantului. Lucru ușor de înțeles pentru orice om cu gând curat și cu inimă trează.

Din acestea rezultă că numai o singură religie trebuie să fie pentru toți oamenii pământului. Care religie singură numai este cea adevărată. În realitate însă sunt multe. Se naște întrebarea, sunt oare toate bune? Nu! Pentru că dacă le scărmanăm puțin, aflăm că sunt religii cu atâtea și atâtea păcate. Deoarece au făcut târg cu păcatele oamenilor: și rău au făcut. Astfel unele spun că nu e păcat a înșela, ba

chiar a omori pe alții ce sunt de altă religie decât a lor. Altele spun că nu e păcat să te însori mai de multe ori fără să-ți fi murit soțiile. Admit adică păcatul preacurviei. Altele n'au liturghie, sau n'au taine decât două, eventual nici una, etc. Și cercețând mai de aproape pe toate celelalte la fiecare în parte i-am găsi partea falsă și păcătoasă ce o are. De cât că dintre toate religiile, după cum am văzut numai una singură este cea adevărată. Căci cuprinde într'însa întreg adevărul și toată înțelepciunea și lumina evangheliei, neavând nici o învățătură greșită. Dar care-i aceea?

Sus pe cer sunt mii de stele. Noaptea, le vedem. Însă când răsare soarele nu mai vedem nici una, nici chiar luna. De ce? Pentru că soarele d'aia-i soare că-i mai tare în lumină și căldură asupra lumii întregi, decât toate stelele. Și acum, să răspundem și la întrebarea: care religie este cea adevărată? Apoi aceea care încălzește și luminează toată lumea cu lumina, cu înțelepciunea și cu adevărul întreg al Evangheliei. Acea religie este cea adevărată, în care se roagă mai mult prin Liturghii în fiecare zi, în toate colțurile și pentru toată suflarea pământului; care se roagă mai mult pentru unirea tuturor religiilor și oamenilor ca să fie o singură turmă și un singur păstor, ce nu-i decât dorința fierbinte a Mântuitorului, ca toți să fim una.

Acea religie este cea adevărată, care duce zi de zi prin preoții ei lumina și adevărul Evangheliei la păgâni, pentru care osteneala are răsplătă că numai într'însa înfloresc crinii. Adică sfinții mereu.

Iar numele ei, este religia catolică, în fața căreia toate celelalte religii, sunt ca stelele în fața soarelui.

Când e vorba de sută falsă, o refuzăm, până când pe cea adevărată o primim. Apoi tot la fel trebuie refuzate toate religiile celelalte, iar pe cea adevărată numai s'o îmbrățișăm.

Pr. Oct. Fulica

Diș Cisteiul Român. În ziua de 1 August s'au avut loc, în frunța comună, Cisteiul Român, Tr. Mică, serbarea unui grup de studenți și elevi din Blaj. Studenții și elevii blăjeni au fost primiți bine din partea tuturor locuitorilor, la frunte cu pă. paroh Truția Ioan și cu primarul comunei Marcu Ionuț. La fel și tineretul le-a arătat multă dragoste și i-a ajutat în deslășurarea programului lor. Pentru ajutorul dat merita toată lauda tineretului: Maria Cârnațiu, Maria Domșa și Ludovica Bolta. Programul destul de bogat a plăcut mult sătenilor. (Ianu Nico-elev).

Val de căldură în Danemarca. La sfârșitul lunii Iulie s'a abătut un val de căldură mare asupra Danemarcei. Din cauza căldurii mari au murit mai multe persoane.

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI“

Cântecul cununii

La sfârșitul secerișului se obișnuia, pe vremuri, în multe din satele Ardealului nostru, „Cântecul cununii“. Era o datină bună și frumoasă a oamenilor ce au fost, care se potrivea așa de bine cu sufletul și credințele neamului nostru.

Fata mare, care purta cununa și venia în fruntea secerătorilor, era udată de sătenii ieșiți pe la porți, ca roada să fie bogată și în anul viitor. Această cunună era așezată apoi la loc de cinste și din spicele ei gospodarul scotea grăunțele cu cari începă sămănatul toamna.

Dăm aici „Cântecul cununii“, așa cum se obișnuia în comuna Grid, din județul Făgăraș, auzit dela bătrâna Aoa N. Stanciu de 66 ani.

Dealul Mohalui *)

*) Probabil satul Mohu, J. Sibiu.

Umbra snopului.

Cine se umbri?

Sora soarelui

Și-a vântului,

E'c se umbria

Și se sfătuia,

Care ar fi mai mare.

Sora soarelui

Așa zicea:

Eu sunt mai mare,

Că eu când lucesc

Lumea încălzesc.

A vântului zicea:

Ba eu sunt mai mare,

Că de n'ar fi vânt

Ar muri lumea pe câmp.

Că eu când voesc

Lumea răcoresc.

Stăpână! Stăpână!

Nu li supărată

Că holdele-s rari,

Că la spice-s mari,

Spicu lingur,

Mănunchiu cofa,

Snopu ferdela,

Claia găleata.

Pr. V. Modorcea

Tăcerea ta salvează mii de vieți.

Nenea Alexandru

Nu a plâns niciodată. A la tâmpinat multe greutăți. Adevărat soarta a fost crudă cu el. A știut însă să înfrunte necazurile, bărbătește. Nu s'a dat bătut.

— Toate sunt dela Dumnezeu. Trebuie să le primesc, ori sunt bune, ori sunt rele.

Așa zicea el, când se abătea asupra lui vreo neorocire.

De data aceasta, fără să vrea, i-au podidit lacrimile, ca vara puhoaiete de apă, după furtună. Gheorghis, cel de al cincilea fecior, pleca pe urmele celorlalți. Primise ordin de chemare. În termen de două zile trebuia să se prezinte la regiment.

— Să meargă încă azi, i-a spus șeful postului de jandarmi, când li dete porunca împărătească.

Alexandru Drumar din Brădeni rămase văduv de tânăr. Toarășa sa de viață, Viorica Drumar, a trecut la cele veșnice, la opt luni după ce a născut pe Gheorghis. Bunavoința doctorilor de a-i reda sănătatea a fost ză-

darinică. Într'o zi rece de toamnă, după culesul cucuruzului, a părăsit viața aceasta plină de necazuri.

De atunci „nenea Alexandru“, cum li spuneau oamenii în sat, își crescuse singur cei cinci copii, dintre cari cel mai mare abia avea unsprezece ani. Îndecosebi Gheorghis l-a făcut să petreacă multe nopți albe lângă leagăn. Zisa li lăsa acasă cu ceilalți frați, iar el lucra în hotar de dimineață, până seara târziu. Când se reîntorcea obosit de muncă, în loc de cină caldă și odihnă, li așteptau lucrurile casnice. Mătura, dădea la porci, la găini, adăcea apă, făcea focul, iar după ce adormeau copilașii cei mari, în dragoste de mamă, scălda pe „Gheorghisă“.

Nenea Alexandru nu avea pe nimeni în sat. Nici el și nici soția lui nu au fost din Brădeni. Au venit aici numai după ce s'au căsătorit. Intraseră servitori la părințele Vasile, preotul de atunci. Din sâmbria primită și au făcut o casuță în marginea satului, și-au cumpărat două îngăre de pământ, un car și doi juncași.

Pilde pentru viață

Afară de Biserică nu este mântuire

Nu dé mult muri la New York un multi-millionar american. El lăsă o moștenire de un million dolari, cam două sute milioane lei. Un sfert din această sumă trebuia să-i revină fiicei sale Grația, cu condiția ca aceasta să se lapede de catolicism și să iasă din călugărie. „Dacă fiica mea nu va renunța la călugărie și nu se va lepăda se spunea în testament, atunci să nu i-se dea nimic”. Când oamenii legii îi citiră testamentul, Sora Grația, care se afla în mănăstire dominicanilor din New York, declară că nimic în lume nu o va putea face să se lapede de catolicism și că nu va renunța la călugărie nici chiar pentru o lume întreagă decum pentru un sfert de milion de dolari, deoarece ea este ferm convinsă că afară de Biserică catolică nu este mântuire.

Pentru Cristos și Biserică sa

Preotul spaniol Atanasie Rodriguez, din ținutul Castuera, s'a dus la închisoare să împărășească pe deținuți cu sfintele taine. Comuniștii l-au prins și l-au osândit la moarte prin răstignire, ca pe Isus Cristos. Pironit pe cruce, dar fiind încă viu, călăii l-au luat la țintă și

l-au ciuruit cu gloanțe, îndemnându-l să se lapede de Cristos și de Biserică. Bunul și evlaviosul preot repeta însă mereu: „Viva Christo-Rey! Trăiască Cristos-Rege!”

Credință eroică

Un sărman muncitor din Lyon devenise orb în urma unui accident de muncă. Pentru a fi vindecat, doctorii l-au sfătuit să meargă să se îngrijească într-o mare clinică din Paris. Deoarece însă era lipsit de mijloace, ceru un ajutor dela primărie, pe atunci condusă de radical-socialiști. I-se răspunse: „Dacă vrei să primești un ajutor dela primărie, trebuie să-ți retragi fețița dela școala catolică”. Muncitorul, fără a sta pe gânduri o singură clipă, adânc indignat, răspunse funcționarului: „Să nu mai vorbim despre așa ceva, domnule, Voiu rămâne orb, dar copila mea își va păstra credința”.

Lăudat să fie Isus Cristos

În orașul Bonn din Germania urma să fie operat de cancer, la limbă, un țăran. Înainte de a începe operația, chirurgul zise țăranului: „Trebuie să iei seama că după operație nu vei mai putea vorbi. Vei rămâne mut pentru toată viața. Dacă vrei să mai spui ceva înainte de o-

perație, spune, căci acestea îți vor fi ultimile cuvinte vorbite”. Doctorul și toți cei din jurul său erau curioși să vadă care vor fi ultimile cuvinte ale pacientului. Țăranul își aplecă puțin capul, apoi îl ridică și zise: „Lăudat să fie Isus Cristos: (Scoase din cartea *Pilde*, a păr. Ioan Vultur, profesor în Blaj. Cartea a apărut acum doi ani, și conține treisutedouăzeci de pilde. Se vinde cu 120 Lei la *Librăria Seminarului* din Blaj. Numai sunt decât puține exemplare).

Fatty și ajutorul lui Dumnezeu

Prin 1920 actorul cel mai favorit al publicului american iubitor de cinema era Fatty, celebrul actor de film. Când figura-i grăsulie apărea pe pânză, un hohot de râs cutremura toată sala. Fatty râpia publicul cu umorul său scăpărător, cu jocul isteț.

Intr'o zi Fatty și secretarul său erau aproape gata cu prelucrarea corespondenței postale. Răspundeau la o mulțime de scrisori, la oferte de filmări, îndrumări pentru aranjatori, regișori, la idei din partea scriitorilor. În cele din urmă, secretarul mai scoase din dosar o epistolă, întrebând:

— Dar acestora ce să le trimitem, magistre?

— Nu le trimitem nimic, răs-

punse Fatty aprins. N'am nici un zor de ei. Cine are trebuință de Dumnezeu, zidească biserici. Eu nu am trebuință de El.

Era vorba de colecta comunității bisericii catolice din loc. Iși edifica o biserică și aduna bani spre scopul acesta.

Nu peste mult, într'un teatru de cinema al New Yorkului avu loc o demonstrație puțin obișnuită. Se preda o piesă Fatty, la care înainte cu o lună se aglomeră publicul. Ce-i drept, sala era plină și acuma, dar publicul venise pentru altceva. În momentul când aparatul a proiectat pe pânză albă figura lui Fatty, izbucni un adevărat sbierat în sala de spectacol:

— Fui! Jos cu el! Nu ne trebuie! Cerem altă piesă!

Tot așa, succesiv, în alte teatre.

Ce putea fi cauza acestei schimbări?

Nimic altceva, decât că Fatty — fără să fie vinovat — căzuse într'o suspectare orădă în împrejurimile Hollywoodului s'a întâmplat un omor pasional. Martorilor li-s'a părut, că asasinul care o luase la sănătoasa, ar fi fost actorul Fatty. Acesta fu arestat. Inzadar își accentua nevinovăția. În jurul lui se strângea ghilțul. Dela un timp fu prins adevăratul făptuitor. Nevinovăția lui Fatty eși la lumină. Totuș publicul nu a luat cunoștință. Incepu a-și urî pe favoritul de până acuma și nici nu voia să-l mai vadă.

Intreprinderea de cinema a

Atât au putut face, căci înmulțindu-se copiii, s'au mărit cheltuielile. Nu aveau mult, dar erau mulțumiți.

Viorica țesea prin sat câștigând bani frumoși. Iarna veniau doamne din satele vecine, ca să le țese covoare și să le coase cămăși cu arnici negri, cum numai ea știa.

Rămas singur, nenea Alexandru, cu toate necazurile și a crescut copiii, fără să bage de seamă cu trece vremea. S'a trezit într'o bună zi cu cinci feciori mari, voinici, ca stejarii din pădurile Badenilor.

La prima mobilizare a plecat cel mai mare Vasile. Au urmat apoi Ioan, Valer și Traian. I-a petrecut pe toți, rând pe rând, până la gară, dorindu-le sănătate. Li chemase țara, care a fost atacată de dușmanii nemului. Plecaseră mai mulți din sat, nu numai ei. Înțelegea bătrânul că țara suntem noi toți și că datoria noastră a tuturor este să ne spărăm.

După un an de războiu a primit dela primărie o scrisoare prin

care îl încunoștința un regiment de dorobanți de pe front că din cei plecați unul a căzut în luptă, iar unul este dispărut.

Nu a plâns nici de data asta. Îl dorea pierderea celor doi feciori. Dar peste durerea părintească a crescut mândria de român. Era tată la doi eroi căzuți pentru Patrie, cari drept răsplată a vitejiei lor primiseră „Virtutea militară”. I se umplea inima de bucurie, când auzea vorbindu se prin sat că „feciorii lui nenea Alexandru cel din capul satului au fost decorați și lăudați de generalii cei mari”.

Acum însă nu s'a mai putut stăpâni. Durerea a fost mai grea decât altădată.

Când plutonierul li aduse vestea, țara chemă sub drapel și pe Gheorghe, li secăzera toate puterile. Fața roșie, vicioasă, s'a îngălbenit dintr'odată, ca ceara. Era cât pe aci să cadă, dacă nu se rezema de usciorul porții. O h'i albaștrii s'au umplut de lacrimi. Peste obrazii arși de soare se rostogoleau șiroaie fierăinți de mângăritare. Ca ieșit din

minți a izbucnit printre sughitori:

— Pe Gheorghe nu-l dau nimănui... E al meu. Vreau să am și eu un fecior la bătrânețe. Țara are destui. Am patru plecați... Si meargă alții..

Lasă, nene Alexandre, li zise slujbașul statului. Nu fi supărat. Unde merg ei, toți am fost în vremea noastră. Eu aveam nouăsprezece ani în războiul trecut... Doi ani am stat în prima linie. Cine are zile scapă. Așa e bătaia. Până se reîntorc vei face dumneața ceva... Dumnezeu este bun.

A tăcut, p'ânsul însă nu a încetat. Lacrimile au curs până ce au secat, lăsând ochii roși.

— Fie voia Domnului, zise într'un târziu moșneagul, prăvălindu-se la picioarele plutonierului.

Femeile strânse la poartă, își șopteau printre lacrimi:

— Sărmanul bătrân ce i-a fost dat să ajungă! Din cinci feciori poate să rămână fără nici unul. Uitați-vă, a leșinat. El cunoaște durerea de mamă, pentru că lui

Gheorghe i-a fost și tată și mamă... Nemai cine are copii știe ce este supărarea.

Petru P. Baclu

Vară, vară, primăvară

*Vară, vară, primăvara,
Toate plugurile mi ară,
Numai eu strein prin țară
Să-mi petrec viața-amară.
Ies plugurile din sat
Fără de nici un bărbat,
Și se'ndreaptă spre ogor
Moșii cu nepoții lor.
Nu mai vezi tineri la plug,
Nici patru boi la jug.
De coarne ține-un moșneag
Plugul două vaci îl trag
Și-o nevastă supărată
Strigă la vici câteodată
Și-așa strigă de, cu jale
Că-i bărbatu 'n concentrare.
Lutule, pământule,
Mulle ploi te-au tot plouat
Și tot nu te-ai săturat.
Dar acum te scalși în sânge
Faci măicuța mea de plânge.
Mână, Gheorghe, boii bine!*

Auzită dela Ana Stola. — Calvasor Tr-Mare de Hila Luca Ioan

dat calea lui Fatty. Câtva timp a rămas fără angajament. Abia târziu a cercat altă întreprindere să-l angajeze. Dar filmele Fatty nu mai întâmpinau decât fluerături din partea publicului.

După trei ani, proprietarul unui Orfeu din Paris anunța publicului, că va debuta renumitul Fatty, actor de film. Publicul capitalei franceze încă cunoștea pe comicul de celebritate mondială. Știa despre suspectarea și nevinovăția lui. Proprietarul Orfeului avuse de grije să plătească bine ziarele ca să scrie despre acestea.

Seara s'a umplut localul. Pe scenă apăru Fatty. A jucat un dans comic. Acesta a plăcut cumva publicului. Apoi a cântat ceva cuplete deochiate. Dar vocea-l era slabă, nu satisfăcea. Dicțiunea franceză îl era ridicolă. Nu mai plăcea. La urmă a fost fluerat.

Artistul stătea palid, confus, în lumina lampelor. Lumea lui era odinioară filmul. La cântări și cabareuri nu se pricepea.

Abia s'a târît în vestiarul său, unde peste câteva minute l'a urmat și proprietarul Orfeului zicându-i:

— Domnule, ne-am nenorocit cu afacerea. Am căzut!

*

După trei luni anunțau ziarele, că de pe un bulevard al Parisului Salvarea a ridicat pe Fatty, celebrul actor de odinioară, care căzuse mototol pe trotuar. În spital s'a constatat că nu mânca de câteva zile.

Iacă omul, care nu avea nici o trebuință de ajutorul lui Dumnezeu!

(Din colecția lui G. Todica)

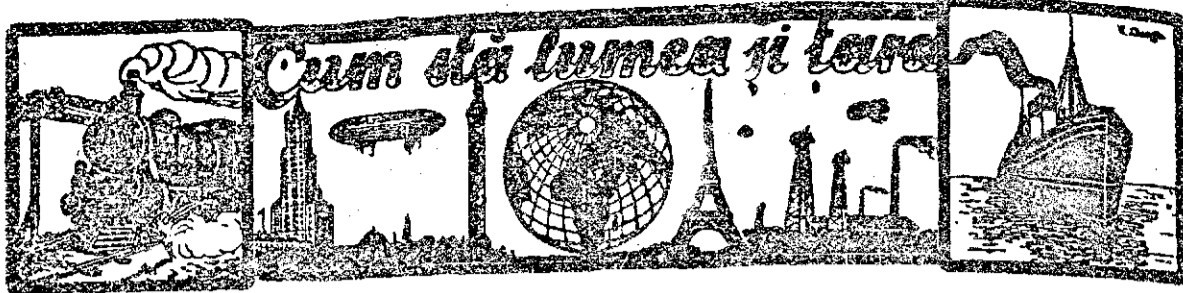
De prin sate

Praznic mare la Boușarul de Sus (Hunedoara)

Frontașa comună Boușarul de Sus, din județul Hunedoara, în 20 Iulie 1943, a avut parte de praznic mare. An de an, la serbarea Sf. Proroc Ilie, se prăznuște în această comună hramul bisericii.

Serbarea a fost începută cu slujba religioasă, celebrată de p. canonic Ștefan Bălan din Lugoj și asistat de P. Ioan Teteanu, paroh, prot. în Boușarul de Sus. Biserica a fost plină până la ultimul loc. În fața ei au fost: Dl. Jercău, inspector Min. Fin. București, dl. Dr. Ioan Baciu pretor Hațeg, dl. Iosof Liviu pretor Sarmiseghetuza, Dr. Stefania Peteanu medic Totești, Dr. Ioan Măria medic Vefel, Dr. Mihai Moldovan, medic, Rapolt, dl. notar Pop din Totești cu doamna, dl. director școlar Vasile Șterdean cu doamna, d-șoara Inv. Cotan, dl. Ilie Solție cu doamna, d-na Elena Nicorescu, funcționarii primăriei și dl. Bugariu Dionisie primarul comunei și alții.

La Sf. Liturgle răspunsurile au fost date de corul bisericii condus de dl. dir. școlar Berzunțeanu Gh. În acest cor cântă artistic și plăcut d-na Marloara Peteanu. La sfârși-

Războiul din Răsărit

Pe frontul răsăritean se desfășoară de mai multă vreme lupte crâncene de măcinare a puterilor, între armatele bolșevice și germane.

Centrul bătăliei de pe acest front este la Orel. În acest loc, bolșevicii au deslănțuit atacuri puternice, încercând să spargă frontul german. Bolșevicii au fost respinși însă de Germani, cari au izbutit să-și păstreze pozițiile. Pierderile bolșevicilor au fost mari.

Destul de înverșunate au fost luptele din apropierea de Bielgorod, unde bolșevicii izbutiseră să pătrundă în liniile germane. Au fost respinși însă și Germanii și-au cucerit pozițiile.

În celelalte părți ale frontului au fost lupte mai ușoare, așa lângă lacul Ladoga, la Vorosilovgrad, Novorosisk, Temriuk, Izium și Cuban.

Frontul Mediteranean

Luptele în această săptămână pe frontul din Sicilia, au fost destul de înverșunate.

O bună parte din insula Sicilia a fost ocupată de Englezi și Americani. Frontul pe acea-

șia Liturghiilor a predicat părintele canonic Bălan.

S'a făcut apoi o procesiune la câmp, slujindu-se și un parastas pentru eroii nemuritori.

Lumea s'a despărțit ca totdeauna, cu cele mai curate impresii, căci nici într-o parte nu se face așa praznic frumos ca la Boușarul de Sus.

CORRESPONDENTUL

Pentru cei căzuți în luptă

Ziua de 11 Iulie 1943, a fost prilej de ploasă înălțare sufletească și îngenuchere pentru credincioșii noștri rom. uniți din parohia Cârneceș, jud. Caraș.

După sf. Liturghie, în cursul căreia s'a făcut pomenirea eroilor căzuți pentru patrie, credincioșii prezenți adunați în număr frumos, au luat parte la înălțătoarea slujbă pentru od. hna sufletului eroului, căzut jertfă pe altarul patriei — fiu al parohiei noastre — Matesoane Achim, în ziua de 20 April 1943. Cu acest prilej a vorbit celor de față preotul local Septimiu Barbu, despre măreția jertfei de erou.

Au mai luat parte la această tristă ceremonie reprezentantul bisericii ortodoxe, preotul Toma Simu, Matesoane Gheorghe reprezentând pe notarul comunei, Petru Pincu învățător, ș. a.

A cântat corul unit »Lira« de sub conducerea dirijorului Ion Manciu.

CORRESP.

stă insulă trece cam prin apropierea acestor orașe: Pleacă dela Apus de San Ștefano di Camestra, trece la apus de Cefalu, apoi trece prin Colessano-Caltavuturo-Polizzi-Petralla-Alimano, la nord de Enno și se îndreaptă prin câmpia Catania.

Lupte mai grele au fost în regiunea Cataniel și pe mare în strâmtoarea Messina, pe unde se face trecerea din Italia în Sicilia.

Schimbările din Italia

Noul guvern italian, de sub conducerea mareșalului Badoglio, a anunțat că va urma politica veche, adică va continua lupta.

Între primele măsuri luate de noul guvern, a fost desființarea partidului fascist, întemeiat de dl Mussolini, și a tuturor organizațiilor fasciste. Au fost eliberați, apoi, mulți dintre deținuții politici de pe vremea dlui Mussolini. Pentru ca să nu se ajungă la turburări, noul guvern a poruncit, ca să fie arestați unii din fruntașii fasciști.

Noul guvern italian a declarat prin împuterniciții săi că este gata să colaboreze cu toate popoarele pentru încheierea păcii.

Se anunță însă că Americanii și Englezii ar pune Italiei următoarele condiții de pace: 1. Să înceteze lupta îndată. 2. Folosirea pământului italian, ca loc de unde să se continue atacul împotriva Germaniei. 3. Îndepărtarea tuturor fasciștilor, dela conducerea Italiei.

Până azi însă guvernul italian nu s'a gândit să ceară pace.

Greve și turburări în Portugalia

În țărișoara Portugaliei, dela capătul de asfințit al Europei, au fost de curând turburări și greve, puse la cale de comuniști.

Turburările și grevele au fost începute în mai multe orașe din această țară, chiar și în capitală, în Lisabona.

Poliția portugheză a pus capăt acestor turburări, iar guvernul a luat măsuri aspre pentru pedepsirea celor răsculați.

Liniște în Italia

Se spune că în Italia s'a restabilit liniștea. Noul guvern este stăpân pe situație și hotărât să continue războiul.

Mareșalul Badoglio a spus: „Atâta vreme cât inamicul se găsește pe pragul Italiei, poporul italian nu cunoaște decât un singur cuvânt de ordine ce a fost dat de mareșalul Badoglio, și anume: „războiul continuă“.

Mareșalul Rommel se află în Grecia

O știre mai nouă spune că mareșalul Rommel, care a condus până acum luptele din Africa, se găsește în Grecia.

Nu se știe scopul pentru care acest general a fost trimis în Grecia. Se crede că el va organiza apărarea în această țară, în cazul când Americanii și Englezii vor încerca să atace și acolo.

Pierderi mari pe frontul răsăritean

În luptele grele dela Orel și Bielgorod, pierderile sunt mari de amândouă părțile.

Un comunicat de pe acest front vestește că bolșevicii au pierdut, până acum, în aceste lupte, peste 7000 tancuri.

Bătălia continuă cu înverșunare, bolșevicii atacând cu puteri proaspete.

În partea apuseană a Europei, bombardierele americane au atacat orașele Hanovra și Hamburg, precum și alte localități din Germania.

Deasemenia au fost bombardate regiunile Neapolului și Messinei din Italia.

Acolo, departe, față în față cu inamicul, se bat cu dârzenie copii, frații, părinții noștri. Să nu le slăbim rezistența când să circule minciunile lansate de inamic.

Dragă cetitor, plătituți-ai abonamentul? Dacă nu, trimite-ni-l, că n'avem cu ce ne plăti hârtia și tiparul.

Știrile săptămânii

Vizita I. P. S. Părinte Dr. Valeriu Traian Frențiu la Lugoj fiind invitat de Episcopul Lugojului, I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, Administratorul Apostolic al Mitropoliei de Blaj, s'a oprit în orașul Lugoj, spre a-i face o scurtă vizită. A sosit la Lugoj, Duminică seara, în 25 Iulie 1943, venind cu mașina de la Blaj, și fiind însoțit de Rev. Canonicele Dumitru Neda — iscusitul scriitor bisericesc și publicist băjan — și de părintele Aurel Rusu, secretar mitropolitan. Vizita I. P. S. Sale, deși n'a avut nimic oficial, a stârnit multă bucurie. În ziua următoare, Luni după masă, I. P. Sa cu suita a plecat la Blaj. Pe tot timpul cât a stat la Lugoj I. P. Sa cu însoțitorii, a fost oaspele Excelenței Sale Dr. Ioan Bălan, Episcopul Lugojului.

Foiță parohială. Am primit la Redacție Nr. 9—12 din Mai Iunie a foitei parohiale de îndrumări creștinești „Apostolul”, scoasă de parohia noastră din București, str. Batiștei Nr. 49, pe care o conduce Păr. Dr. Domitrie Nicolăeș. Deși această foiță parohială apare în al treilea an, până acum n'am cunoscut o. Li dorim viață lungă și liniștită.

Prețul pâinii din noua recoltă a fost fixat în felul următor: Pâinea neagră de 600 grame se va vinde cu 20 lei, pâinea albă de 600 grame cu 50 lei. Franzele de 200 grame se vor vinde ca 23 lei bucata.

Prețul măcinșului. Incepând cu 1 August 1943 s'au stabilit următoarele prețuri pentru măcinș: La grâu se va lua 1 leu 85 bani de kilogram, iar la porumb 1 leu 30 bani de kilogram.

Un câine viteaz. În războiul acesta, un marinier italian din Neapole, pe nume Carlo Perbellini, a fost aruncat în mare de explozia unei bombe. Câinele său, văzându-și stăpânul în primejdie, a sărit în apă, l-a prins de haine și l-a târât până lângă un vapor, care a scăpat de la moarte și pe om și pe animal. Bravul câine n'a vrut să se depărteze de la căpătâiul stăpânului său, până când acesta și-a revenit din starea de leșin în care era.

În ajutorul gazetei. Dl. Dr. Mohai Nicolăie din Valea Lungă, județul Târnava Mică, a binevoit să achite, ca abonament de sprijin la gazeta noastră, suma de lei 1000. Li mulțumim.

Răzburarea unei femei. Femeia Niță Nistor din Iancăbești,

deși bătrână, nu se prea avea bine cu vecinii. Am putea spune chiar, că se avea destul de rău. În ziua de 23 Iulie, bătrâna a luat un vas cu petrol, a uns gardurile vecinilor și le-a dat foc. Văzând că aceștia încearcă să-și scape avutul, năstrușnica femeie a luat un topor, amenințând cu moartea pe aceia cari se apropiu de gard.

Un tânăr își ucide mama vitregă. Săteanul Dumitru Pasca din Secușigi, jud. Timiș, nu se prea avea bine cu mama sa vitregă, Maria Pasca. Într-una din zilele trecute cearta dintre cei doi a ajuns, cum se spune, „la cașite” și Dumitru Pasca a și pus mâna pe un cuțit cu care și-a ciopârțit mama. După această ispravă tânărul Dumitru a ascuns trupul moartei în gazonul de lângă grajd, crezând că nu va fi descoperit. A fost arestat însă, în curând, de către jandarmi, cărora le a mărturisit totul.

Pentru o moștenire. Între Scanteie Matei și Maria Sârbu din Cărbunarii Mari, jud. Caraș, era demult o ceartă mare, pentru o moștenire, pe care n'o mai puteau împărți. Certându-se iarăși rău în vremea din armă, Matei Scanteie a bătut-o crunt pe Maria Sârbu, apoi a aruncat-o în spa Măgurii, ce trece prin sat. Văzând că apa nu i adâncă, Scanteie s'a urcat cu picioarele pe corpul nenorocitei femei și a ținut-o la fund, până ce aceasta s'a înecat. — Judecata l-a osândit la temniță grea.

Bolșevici arestați la București. Poliția din București a prins, mai în zilele trecute, oșpeți nepoștiți și nedoriți, cari voiau să ne fericescă și pe noi cu rânduiala comunistă. Acești „masafiri”, toți Greci și Evrei, au început să facă, pe urmă organizații împotriva rânduialilor de azi ale țării. Aveau chiar și o tipografie, în care tipăreau manifeste comuniste și cărți de propagandă comunistă. Ei lucrau, în legătură cu bolșevicii din Rusia. Poliția românească i a prins însă la vreme și „tovarășii”, străni de suflet și legea românească au fost trimiși în închisoare.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșianu am mai primit 500 Lei de la Păr. profesor Simion Gocan din Timișoara. Avem de puși deci cu totul la „Banca Ax'nte Sever” din Blaj Lei 26 610. Dacă ni-ar trimite fiecare sbonat numai câte 20 Lei, am avea bani de ajuns ca să ridi căm o cruce de piatră la mormântul marelui nostru compozitor. Și ce s'ar simți fiecare dintre noi de 20 Lei?!

Și-a înjunghiat prietenul. La Direcțiunea Financiară C. F. R. din București s'a petrecut în

săptămâna trecută o întâmplare cutremurătoare. Funcționara Lidia Marcu a spintecat cu un cuțit vântecelul colegului ei de birou, Victor Popescu. După această faptă ucigașa și-a făcut și ea harekiri, adică și-a vărsat și ea mașele.

Altcum îi bucluc. Prefectura Poliției din București a dat aspră înștiințare tuturor femeilor cari obișnuiesc să meargă pe bicicletă, ca să aibă îmbrăcămintea cuvințioasă și să nu se mai facă de minune, umblând în rochii prea scurte. Acelea, cari vor călca porunca poliției și vor fi văzute, umblând, cum nu trebuie să fie văzută o femeie pe stradă, vor fi trimise în lagăre, ca să le vie mintea la cap, dacă mai are ce să le vină.

Sfințirea colțului eroilor la „Prima Fabrică de Sticlă” din Mediaș

Duminică 25 Iulie 1943 orele 12, a avut loc la Prima Fabrică de Sticlă cu Gaz Metan s. a. din Mediaș, inaugurarea localului Secției „Muncă și Lumină” și sfințirea Colțului Eroilor, instalat în acel local.

Dupa slujba religioasă, oficiată de păr. I. Crăciun, a urmat un frumos program artistic literar, în cadrul căruia s'a jucat piesa „Vrem România întregită”. Au fost de față la această serbare conducătorii societății și un public numeros.

De strălucita reușită a acestei piese s'a îngrijit dl. Ionel T. Baciu șeful echipei de Teatru și domnișoara Sanda Petrescu șefa echipei de Șezători, ambii funcționari ai fabricii, cari și-au dat tot contribuutul posibil pentru mulțumirea șefilor întreprinderii și pentru renumele secției.

Dragostea, boala fără leac?

Așa era până acum. Cine cădea în boala aceasta grea nu-și mai afla vindecarea cu anii. Se tozia pe picioare și se usca văzând cu ochii, iar leacul nu se afla nici la spîterii, nici pe la babe meștere, în făcutul și desfăcutul farmecelor.

Știi vorba cântecului:

„Dragostez, de cin' se leagă,
Nu-l lasă cu mintea 'ntregă”.

Leacul celui îndrăgostit, sortit la veșnică suspinare, nu se afla decât în doi ochi frumoși, o gurică zâmbitoare și în niște coșite bălai ori întunecate ca noptea.

Iată, însă, că un doctor suedez, învățat și priceput în știința lui, spune că el a aflat și alt leac pentru această ciudată boală. Mai mult, acest prea învățat doctor suedez, pe nume Olaf Scheldin, se laudă că el ar fi aflat cu meșteșugul lui și pricinuitorul acestei boale, „microbul”, cum i-se spune pe limba învățată doctorească. Anume, boala aceasta n'ar în-

cepe „dela ochi, dela sprâncene, dela buze subțirele”, cum spune cântecul, ci ar fi pricinuită de o vietate mică, de nu se vede cu ochii, așa cum începe lingoarea, bubatul ori turbarea. Spune, apoi, doctorul Scheldin că boala aceasta este foarte lipicioasă și că nu se poate vindeca, decât la început. Oamenii pot fi vaccinați, altoiți ca și de bubat, cu un vaccin, care se dă în vinele celui bolnav, prin injecții.

Boala aceasta lovește mai cu ușurință pe bărbații bruneți, iar la femei, pe cele blonde.

Ca orice boală, spune acest doctor, și dragostea, dacă nu i-se face leacul dela început, face mult rău celui bolnav și-l poate duce la nebunie.

Pe viitor, însă, dacă leacul doctorului suedez este bun, cei nefericiți în dragoste n'au să-și facă decât vreo câteva injecții și vor fi lecuiți pentru totdeauna de această năpastă.

Noi, credem însă, că învățatul suedez va avea mai mulți clienți printre cei sănătoși, decât printre cei bolnavi, cari li vor cere să le verse și lor în vine „microbul” acestei boale, dragostea fiind izvor de multe dureri, dar dorită și căntată.

Cunoștințe folositoare

Animale de soi

Avem mai multe soiuri de animale. Unele sunt primitive, altele îmbunătățite.

Soiurile îmbunătățite dau venit cu mult mai mari decât cele primitive.

Astfel, vitele Simenthal se dezvoltă cu mult mai repede și dau lapte mai mult decât cele albe; oile țigăi dau lână mai multă și mai fină decât țurcanele; porcii York, Berck și Bazna cresc mai repede și fată mai mulți purceli decât cei de rasa Mangalița.

După hărțile zootehnice oficiale, în județul Târnava-Mică trebuie să se crească vite Simenthal, oi țigăi, porci Bazna sau York și cai de jumătate pur sânge Englez.

Vitele Simenthal s'au impus, au luat complect locul vitelor albe; caii jumătate sânge englez și porci Bazna și York sunt destul de răspândiți; în schimb oi țigăi abea găsim ici-colo.

Oile țigăi dau lână multă și subțire, din care se pot fabrica stoffe fine; se dezvoltă repede, ajungând în timp scurt la greutatea cu mult mai mari de cât țurcanele; foarte des fată miei gemeni; dau lapte mai mult de cât țurcanele; sunt rezistente, dar pretind o hrană mai bună.

După cum vitele roșii au înlocuit pe cele albe, iar porcii Bazna și York pe cei primitivi cu picioarele și botul lung, și la oi rasa țigăie trebuie să înlocuiască țurcanele.

Trebuie să se deie importanță mai mare îngrijirii și curățirii pășunatelor și să se cultive suprafețe cât mai mari cu plante de nutreț, deoarece numai în felul acesta creșterea oilor nobile va da rezultate și în județul nostru.

Pentru răspândirea oilor țigăi, Camera Agricolă a înființat o crescătorie curată de această rasă, la Centrul Agricol din Adămuș, de unde se pot cumpăra berbeci de 2 ani, apți pentru prăsilă cu prețul de 6000 Lei bucata.

Ing. Agr. Șef Victor Rusu

Ce fi-e femeia

Tribunalul din Buenos Aires, din America, a avut de judecat un proces de divorț puțin obișnuit. Dna Mary Kenyon din acest oraș a cerut divorțul de soțul ei, pentru motivul că în șapte ani de căsnicie, acesta n'a sărutat-o decât o singură dată. Nu era bărbatul om rău, bețiv sau cu alte năravuri, cari să-i facă nevestii traiul nesuferit cu el. Era dimpotrivă un om pașnic, prea pașnic poate, și nevasta, care-l voia mai dragăstos, a cerut tribunalului, să o despartă de un asemenea soț.

Ce este mai ciudat însă, că și tribunalul a dat dreptate dnei Mary Kenyon și a spus că un soț care nu-și giugiulește nevasta, chiar dacă n'o mai scarmână un pic, este un om crud și rău, care nu este vrednic să aibă de tovarăș, în această vale a plângerilor, o ființă de o bunănotate și răbdare îngerească cum este femeia.

Mitropolia Română Unită Blaj

Nr. 4598—1943.

Catedre vacante

La școlile române unite de băieți și fete din Blaj sunt vacante următoarele catedre:

I. *Liceul de băieți „St. Vasile cel Mare“*: 1. L. Latină-Elină, 2. L. Germană, 3. L. Italiană, 4. Fizico-chimice, 5. Fizico-Chimice, 6. Muzică.

II. *Liceul de fete „St. Ecaterina“*: 1. L. Latină, 2. Franceză, 3. L. Germană, 4. L. Italiană, 5. Matematici, 6. Caligrafie-Desen.

III. *Școala Normală de băieți*: 1. L. Franceză, 2. L. Italiană, 3. Istorie, 4. Șt. Agricole, 5. Igienă-Medicină.

IV. *Școala Normală de fete*: 1. L. Română, 2. L. Latină, 3. L. Italiană, 4. Fizico-Chimice, 5. Șt. Agricole, 6. Igienă-Medicină, 7. Țesut.

V. *Liceul Comercial de băieți*: 1. L. și corespondența franceză, 2. L. și corespondența italiană, 3. Mărfuri cu șt. naturale, 4. Șt. Juridico-economice, 5. Aritmetice, 6. Caligrafie-desen, 7. Muzică-Ed. fizică.

VI. *Liceul Comercial de fete „Regina Păcii“*: 1. L. și corespondența franceză, 2. L. și corespondența germană, 3. L. și corespondența italiană, 4. Șt. comerciale, 5. Mărfuri cu fizico-chimice, 6. Aritmetică, 7. L. Română-Steno Dactilografie.

VII. *Școala tehnică Industrială „St. Iosif“*: Catedra I. de partea literară, 2. Catedra II de partea literară, 3. Catedra I de partea științifică, 4. Catedra II de partea științifică; 5. Catedra de specialitate tehnică-desen, 6. Catedra II lăcătușerie, 7. Catedra IV lăcătușerie, 8. Catedra V lăcătușerie, 9. Catedra VI lăcătușerie.

VIII. *Școala Urbană de Gospodărie gr. I*: 1. Catedra de partea literară, 2. Catedra de ajutoare de muștră de spălat călcat, 3. Catedra de ajutoare de maestră de menaj, 4. Catedra de ajutoare de maestră de țesut, 5. Catedra de ornamentație.

Cei cari doresc să ocupe ca suplinitori vre-una din aceste catedre, trebuie să îndeplinească condițiile cerute de legea generală a învățământului secundar, precum și condițiile legii speciale, care regulează raporturile dintre școlile confesionale române și Ministerul Cult. Naționale.

Cererile însoțite de acte (extras de naștere și de botez, certificat de studii, numiri anterioare și de serviciu) se vor înainta Mitropoliei Române Unite din Blaj până la data de 12 Aug. 1943. Vor arăta și situația actuală în care se află.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 24 Iulie 1943.

Dr. Valeriu Tr. Frențiu

Administrator Apostolic și Arhidiecezei de Alba Iulia și Făgăraș

79 (1-1)

ROMÂNIA

Judecătoria de pace rurală Agnita.

Dos. Nr. G. 27 /1943.

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat judecătoresc prin prezenta aduc la cunoștință publică, că în baza deciziei de ordonanță a execuției cu Nr. P. 1125/1943 dat în cauza urmăritorului Drumaș Avram contra urmăritului din co-

muna Vecerd, pentru încasarea creanței, suma de 3500 Lei cap. și accesorii s'a sechestrat, în ziua de 19 II. 1943, următoarele lucruri mobile: 1. una bivolă de 8 ani, suma de 15.000 Lei.

Pentru vânzarea acestor mobile se fixează termen de licitație pentru ziua de 10 August 1943, orele 17, la domiciliul urmăritorului în comuna Vecerd, când mobilele de mai sus se vor vinde în numerar și în caz de necesitate și sub prețului de estimare.

Agnita, 22 Iulie 1943.

Delegat judecătoresc,
Indeac. f. ab. I.

Nr. 77 (1-1)

Poșta gazetelor

Pr. V. Modorcea, Grid jud. Făgăraș. Vă mulțumim pentru humosul material popular, pe care ați binevoit a-l trimite gazetei. Dăm în numărul acesta o parte, iar restul în numărul viitor. Vă rugăm continuați.

Pr. Ioan Butnariu, Bărbănteni de sus. De aici merg regulat 50 exemplare la adresa Sf. Voastre. Ne mirăm foarte mult, că le sustrage. Vă rugăm, să ne mai scrieți, dacă nici acum nu le primiți regulat.

Spitalul de stat, Târnăveni. Publicație trimisă n'am putut o publica, fiind prea târziu.

Judecătoria Mixtă Blaj Tr. Mică

No 3213—943.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3213—1941 a judecătoriei de ocol Blaj, în favorul urmăritorului Tatar Mihai repr. pte. avocatul Dr. Ioan Cristea pentru încasarea creanței de 1706 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 August 1943 orele 16 d. m. la fața locului în comuna Blaj Str. Grigore Malor No. 41 unde se vor vinde prin licitație publică Judiciară obiectele sechestrate în ziua de 19 Noembrie 1941, în valoare de 19.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețului de estimare.

Blaj la 27 Iulie 1943.

IOAN GHERHEȘ
portărel delegat

80 (1-1)

Internatul „Vancean“ de băieți — Blaj

Concurs de primire

Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4827/1943, publică *Concurs de primire* pe anul școlar 1943/44 la Internatul „Vancean“ de băieți cu termenul de 20 August 1943, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxele pe anul școlar 1943/44 sunt următoarele:

a) Taxa de înscriere pentru cei vechi	500
b) " " " " noi	800
c) " " construcție	500
d) " " întreținere	39.000
Total pentru cei vechi	40.000
" " noi	40.300

Taxa de întreținere se va plăti în trei rate și anume: la începutul anului școlar: 15.000 Lei cei vechi și 15.300 Lei cei noi; la reîntorcerea din vacanța de Crăciun: 15.000 Lei, la reîntorcerea din vacanța de Paști: 10.000 Lei. În cazul când în cursul anului școlar prețurile s'ar urca simțitor față de cele curente, Preaven. Consistor își rezervă dreptul de a impune o suprataxă corespunzătoare.

2. Nici un elev nu se va putea instala în Internat dacă nu va achita rata convenită întreagă și restanțele din trecut. Rectoratul

va putea îngădui o amânare de plată parțială a ratelor, după împrejurări. Nu va mai da însă hrană, după expirarea termenului fixat, elevilor cari nu vor satisface obligațiilor luate de părinții lor.

3. Fiecare rată trebuie plătită în întregime, chiar și în cazul când elevul s'ar retrage, sau ar fi eliminat în cursul trimestrului.

4. Fiecare elev va achita o taxă suplimentară pentru repararea stricăciunilor, proporțională cu pagubele cauzate Internatului, care va fi stabilită în timpul anului școlar.

5. La fiecare sumă ce se achită, se vor plăti și timbrele prevăzute de lege.

6. Trusoul se compune din 1 saltea și 2 cearceafuri de pas pe saltea; 1 perină și 2 fețe de perină; 1 țol sau plapomă și 2 fețe de plapomă; 2 cearceafuri de geolgiu sau pânză albă de mărime 180/140 cm. pentru acoperirea patului; 1 palton de iarnă; 2 rânduri de haine; 4 cămăși de zi și 2 cămăși de noapte; 4 izmene; 1 costum de baie de culoare închisă; 3 servete de masă; 4 ștergere; 6 perechi ciorapi; 6 batiste; 2 perechi de ghete bune; 1 pereche pantofi de casă; 1 perie de haine; 1 pieptene des; 2 perii de ghete; 1 pahar pentru apă și 1 ștergar pentru vase, care rămâne Internatului. Elevii cari vin în cl. I și II vor aduce și tacâmuri: 1 cuțit, 1 furculiță și 1 lingură. Pe toate rufe și vesmintele, se va coase numărul ce se va indica

în rezoluția de primire. Cele cari nu au număr nu vor fi primite la spălat.

7. În cererea de primire, semnată de părinții sau tutorii elevilor, nu însă de elevi, neapărat se va menționa: a) numele copilului și clasa liceală ce va urma ca elev ordinar; b) dacă a promovat clasa de liceu, sau e corigent ori repetent; c) cărei confesiuni aparține elevul; d) situația lor socială: preoți, învățători, funcționari, agricultori, etc.

8. La cerere se va alătura și câte un *plic timbrat (recomandat)*, purtând adresa exactă a petiționarului, pentru a se putea da răspuns de urgență.

9. Elevii primiți vor avea locul asigurat numai până în prima zi de școală la ora 12, afară de cazul că vor anunța din bună vreme întârzierea, și vor trimite taxa convenită sau cel puțin taxa de înscriere. Elevii primiți din clasa VIII vor face o declarație în scris, prin care ei înșiși se vor obliga a se supune întregului regulamentului comun al Internatului până la sfârșitul anului școlar.

10. Cererile se adresează Preaveneratului Consistor, dar se trimit deadreptul la Rectoratul Internatului.

Blaj, la 21 Iulie 1943.

RECTORATUL